

**Script**

# **Westenwind**

**Seizoen 6 Aflevering 114**

**"Afscheid van het leven"**

*Auteur* Maarten van der Duin

*Website* [www.wildwords.nl](http://www.wildwords.nl)

*Email* [maarten@wildwords.nl](mailto:maarten@wildwords.nl)

*Mobiel* +31(0)6-38 915 590

**RECAP (VORIGE AFLEVERINGEN)**

- 112** Ellen Meinen is onverwachts teruggekeerd en verrast Marco met een opdracht voor Greenpeace, dat een actie voorbereidt tegen reder Jan Richter. tot grote woede van Conny verliest de Graaf Hierdoor een opdracht van Mischa Halberstadt, die naar Noordermeer vertrekt. Een onschuldige vrijpartij tussen Ellen en Marco wordt gadeslagen door Iris. Zij neemt wraak met een aanslag op het Greenpeace-schip, maar wordt doorzien door Marco. Die houdt echter z'n mond, omdat hij nu pas beseft dat Iris zijn ware liefde is.
- 112** Na een vrijage in een Parijs' hotel mondt de wederzijdse aantrekkingskracht tussen Max en Sjoukje uit in een heuse relatie, waar Max zich niet langer voor schaamt.
- 113** Maar niet iedereen is even gelukkig met die verhouding. Vooral Bas en Emma laten hun afkeuring duidelijk blijken, als Max en Sjoukje samen op een feest verschijnen. Bas' hardhandige ingrijpen heeft echter een averechts effect: zo dreigt hij zijn dochter helemaal kwijt te raken. Met moeite legt hij zich neer bij de situatie.
- 113** Charlotte is ervan overtuigd dat de Malthezer Schakers een deel van haar geheugen hebben gewist en zet van Haveren onder druk: ze wil ook toetreden tot het genootschap. In een rituele bijeenkomst gaan de andere leden accoord.

**1 EXT. WERF DE GRAAF / STOCKSHOT / DAG 1**

Aan de kade van werf De Graaf ligt *De Poseidon* trots te fonkelen in de zon. Het Greenpeace-schip is klaar voor actie.

**2 INT. WERF DE GRAAF / KANTOOR / DAG 1**

MARCO

Twee bolders aan stuurboord  
vervangen.

Met zijn vieze handen trekt hij de koelkast open en haalt er een biertje uit.

MARCO (CONT.)

De ankerlier op het bakdek.

Hij veegt het zweet van zijn gezicht: een zwarte streep blijft op zijn voorhoofd achter.

CONNYP

Hè? Er staat hier niets over een  
lier.

Ze zit aan haar bureau de financiële balans op te maken van de reparatie aan het Greenpeace-schip.

MARCO

Nee klopt, maar ik zag toevallig dat  
hij was doorgeroest.

Hij neemt een slok bier.

MARCO (CONT.)

En met dat Aweco-staal heb ik de  
verschansing op de punt verstevigd.  
Wel handig als ze die Noorse  
walvisjagers te pakken nemen.

Conny gelooft haar oren niet. Ze staat op en gooit haar pen op tafel.

CONNYP

Daar hebben ze toch helemaal niet om  
gevraagd?!

MARCO (LACONIEK)

Nee logisch, omdat ze dat niet kunnen  
betalen.

CONNYP

En wij? Hoe gaan wij dat betalen?  
Deze opdracht heeft ons niets

opgeleverd!

MARCO  
Publicitaire winst, mam. En die is  
onbetaalbaar.

CONNYP  
Nog even en we hebben geen publiciteit  
meer nodig. Dan liggen we plat.

MARCO  
Ach, we verdienen het toch wel terug  
met dat jacht?!

Op dat moment komt Ellen het kantoor binnen met twee helmen  
en opgerolde touwen over haar schouder. Ze duwt Marco een  
helm in z'n handen.

ELLEN  
Tijd voor actie. Ga je mee?  
Marco kijkt naar de helm in z'n handen.

MARCO  
Waar is dit voor?

ELLEN  
Dat zul je zo wel zien.

Ze loopt het kantoor uit en Marco wil haar volgen.

CONNYP  
Marco! Dat jacht komt er niet  
vanzelf.

MARCO (ACHTEROM)  
En het loopt ook niet vanzelf weg.  
Vanmiddag ben ik weer terug.

Hij schiet het kantoor uit. Conny geeft uit pure frustratie  
een harde klap tegen de koelkast.

### **3 EXT. WERF NOORDERMEER / TERREIN / DAG 1**

Een koelkast zwaait open en flesjes met een lichtgevende  
substantie worden zichtbaar.

Nu zien we dat de 'koelkast' tussen andere koelkasten  
staat: verklede activisten van Greenpeace houden een  
manifestatie voor de poort van Noordermeer. Tegen het hek  
hangen spandoeken en door de actievoerders worden er leuzen  
gescandeerd: 'Houd Afrika schoon', 'Moordermeer moet plat'.

Arbeiders die het werfterrein op willen, worden  
tegengehouden, evenals bevoorraders, die in hun

vrachtwagens voor de poort staan te wachten. Een 'koelkast' klimt naar het zijportier van een vrachtwagen. De chauffeur draait zijn raampje open.

ACTIVIST 1  
Mag ik u iets aanbieden?

Door het raampje geeft hij een bekertje met een felgroen drankje, dat de bestuurder in één teug naar binnen slaat.

BESTUURDER  
Mmm, lekker. Wat is het?

ACTIVIST 1 (HANGEND AAN HET PORTIER)  
Koelvlloeistof. Hierdoor vallen er in Afrika jaarlijks honderden slachtoffers...

De bestuurder kijkt hem verbijsterd aan.

ACTIVIST 1 (CONT.)  
Omdat er oude koelkasten worden gedumpt door een schip op deze werf. En daarom: (OPEENS HARDER) Moordermeer moet plat!

Zijn kreet wordt overgenomen door de groep voor het hek, die opnieuw inzet: 'Moordermeer moet plat! Moordermeer moet plat!'

BESTUURDER  
(*Schaapachtig*)  
Ja-ja, natuurlijk.

Hij begint achteruit te rijden en passeert daarbij de auto van Max, die met een big smile achter het stuur zit en nauwelijks in de gaten lijkt te hebben wat er zich om hem heen afspeelt. Een andere activist tikt op zijn raampje. Als Max het raampje omlaag laat glijden: klinkt er 'Killing Me Softly' van The Fugees. Het is duidelijk, waar hij met zijn gedachten zit.

ACTIVIST 2  
(*Fanatiek*)  
Op deze werf ligt een schip dat koelkasten dumpt in Afrika!

MAX (VERSTROOID)  
Mooi zo. Die kunnen ze daar goed gebruiken.

Hij manoeuvreert zijn auto langs de groep en schiet het terrein op, nagekeken door de verblufte activist.

**4 INT. WERF NOORDERMEER / GANG & KANTOOR / DAG 1****CROSS: 5 EXT. WERF NOORDERMEER / LOODS / DAG 1**

**GANG**: als Max de lift uitkomt, is de verhitte discussie in het kantoor al te horen:

CHARLOTTE (O.S.)  
We hadden dat schip moeten weigeren.  
Al het werk ligt stil en nieuwe  
orders kunnen we wel schudden. Laten  
we die opdracht teruggeven.

EMMA (O.S.)  
Geen sprake van. We zijn een werf en  
we bouwen boten. Wat ermee vervoerd  
wordt, is niet onze zaak.

**KANTOOR**: Max komt het kantoor binnen en probeert onopvallend op zijn plek te gaan zitten. Maar zodra Emma hem ziet:

EMMA  
(*Venijnig*)  
We zijn vereerd, Max, dat je voor ons  
een gaatje hebt gevonden in je  
agenda.

CHARLOTTE  
(*Zacht voor zichzelf*)  
Wel een gaatje, maar niet in z'n  
agenda.

Vage excuses mompelend gaat Max zitten en duikt in zijn tas. Emma gaat verder:

EMMA  
Nee, we hebben al genoeg kosten  
gemaakt voor dat schip en nou maken  
we het af ook. Over vijf dagen zijn  
de reparaties klaar...

CHARLOTTE  
Niet zonder materiaal en mensen. Die  
worden niet doorgelaten.

EMMA (KWAAD)  
Wat IS dit voor land waar een bende  
geiten-wollen-sokken de dienst  
uitmaakt?! Stel je voor: als ze nu  
hun zin krijgen, controleren ze de  
volgende keer de putjes in de  
spuiterij. Dan kunnen we de tent wel

sluiten.

IRIS

Denken jullie echt alleen maar aan  
jezelf?! En het milieu dan?!  
Misschien hebben die (*Snerend*)  
'geiten-wollen-sokken' wel gelijk!

EMMA

(*Minachtend*)

Wij werken al jaren met TBT-verf en  
PCB's. Allemaal zwaar verboden. Nou,  
heb jij er last van? Ik niet. Ik voel  
me nog steeds prima.

Er valt een stilte. Iedereen zoekt in gedachten naar een  
oplossing, behalve Max die met een glimlach een briefje van  
Sjoukje zit te lezen, dat hij tussen zijn papieren heeft  
gevonden.

EMMA (SARCASTISCH, CONT)

Max, volgens mij sta jij ook nog op  
de loonlijst. Wat vind jij?

MAX (LACONIEK)

Och (HIJ STOPT HET BRIEFJE WEG),  
zonder de publieke opinie staat  
Greenpeace machteloos. Zolang het bij  
ludieke acties blijft, zou ik me niet  
zo druk maken. Als de pers er maar  
buiten blijft.

ROLAND (BEDACHTZAAM)

Da-da-dat zal moeilijk worden.

De anderen kijken op en lopen vervolgens naar het raam,  
waardoor Roland naar buiten kijkt.

**LOODS:** Over de hele breedte van een enorme loods hangt een  
reusachtig spandoek met in levensgrote letters:  
"MOORDERMEER moet plat".

Als de camera inzoomt, herkennen we Marco die boven op de  
loods in bergbeklimmerskleding Het laatste gedeelte van het  
spandoek uitrolt. Achter hem staat Ellen. Langs de peilloze  
loodswand hangen nog de lijnen waarmee de activisten naar  
boven zijn geklommen.

Als het werk klaar is, omhelzen de activisten elkaar en  
beginnen te juichen.

EMMA (O.S.)

Wat is dat toch een misselijk  
mannelijk.

**KANTOOR**: Ook Iris kijkt door het raam naar de triomferende Marco. Op haar gezicht verschijnt langzaam een glimlach.

**LEADER**

**6 INT. WERF NOORDERMEER / KANTOOR / DAG 1**

Onder een glazen tafelblad proberen grote vingers een sms-berichtje in te toetsen op de veel te kleine knopjes van een mobiele telefoon.

Max is geconcentreerd bezig, terwijl naast hem de directie van Noordermeer de reder van het koelkast-schip probeert in te palmen. Deze Jan Richter is een zwaarlijvige man met een opgezwollen gezicht, die al zover over de rooie is, dat een soort berusting en joviale zelfvernietigingsdrang van hem hebben bezitgenomen.

EMMA (VRIENDELIJK)  
We willen het werk stilleggen, totdat de storm is overgewaaid. En dan repareren we uw schip gewoon alsnog. Over een, twee weekjes...

Jan Richter kijkt om zich heen naar de andere gezichten, die hem even welwillend toelachen.

JAN RICHTER (UITBUNDIG)  
O, al duurt het een maand, twee maanden, een half jaar! Wat maakt het uit?!

Noordermeer haalt verlicht adem. Emma werpt een triomfantelijke blik naar Charlotte.

EMMA (MINZAAM GRINNIKEND)  
Een halfjaar is misschien wat overdreven...

JAN RICHTER (GENEREUS)  
Neem alle tijd die je nodig hebt...

IRIS  
En de boeteclausule?

JAN RICHTER (QUASI-VERONTWAARDIGD)  
Wie heeft het hier over boetes?  
Natuurlijk worden er geen boetes betaald!

De Noordermeers zijn een beetje gealarmeerd door de uitbundige toegeeflijkheid van de reder.



EMMA

*(Voorzichtig)*

U bent heel coulant voor ons...

JAN RICHTER

Zeker, zeker. *(Dan wordt hij ineens doodkalm)* Het gaat alleen niet door.

Hij graait in de binnenzak van z'n jas en haalt er een stuk papier uit.

JAN RICHTER (CONT.)

Een kort geding hebben ze aangespannen.

Het papier gaat de tafel rond.

EMMA

Wanneer is de uitspraak?

CHARLOTTE (LEEST)

Vanmiddag.

Jan Richter is zuchtend opgestaan en staat in de uitgang van het kantoor.

JAN RICHTER

Als er beslag wordt gelegd op de *Hermes*, kan ik fluiten naar m'n schip. En jullie naar je geld.

Hij draait zich om en loopt fluitend weg. In het kantoor is het doodstil geworden.

EMMA

Erger nog. Als hij aan de ketting gaat op onze werf, is er ook geen plaats meer voor andere opdrachten.

Er valt een stilte, waarin iedereen koortsachtig nadenkt. Dan worden alle ogen gericht op Emma. Onbewust verwacht men van haar het verlossende woord. maar zij lijkt helemaal de kluts kwijt. Dan staat Charlotte op en doorbreekt de stilte:

CHARLOTTE

We moeten snel zijn. Het water in met dat schip. Nu meteen.

ROLAND

L-1-lijkt me niet zo slim.

Iedereen kijkt naar hem.

ROLAND (CONT.)

De onderste huidbeplating ligt eraf.  
Die zinkt als een baksteen.

EMMA

(Zucht)

Vlak voor de helling.

Ze verbergt haar hoofd in haar handen.

IRIS

Laten we dan tijd rekken. Onderhandelen  
met Greenpeace. Beroep aantekenen en  
ondertussen repareren we het schip.

EMMA

Als hij aan de ketting ligt, kom je  
er niet meer bij.

CHARLOTTE

En als we helemaal niets doen, gaan  
we sowieso voor de bijl!

Emma vat dit terecht op als een persoonlijke aanval.

EMMA

Los jij het dan op, als je het zo  
goed weet!

CHARLOTTE

Okee.

Ze staat rustig op en stopt haar spullen in een tas. Even  
zien we de geheime tattooage op haar pols, maar dan schuift  
de mouw van haar jas er al overheen.

CHARLOTTE (CONT.)

Houden jullie elkaars handjes maar  
vast, dan zorg ik wel voor een  
oplossing.

EMMA

(Minachtend)

Tss.

Voordat ze het kantoor verlaat, draait Charlotte zich om  
naar haar moeder:

CHARLOTTE

Je wordt oud, mam. Oud en bang. Zo  
kun je geen werf leiden.

Ze verlaat het kantoor. Max begint zachtjes te hinniken:  
hij heeft een binnenpretje bij het intypen van het SMS-



CONNY

Je kunt die hele boot toch niet in je eentje bouwen?!

BAS

Ik heb ook hulp.

Hij knikt even naar Sjoukje, die trots doorwerkt.

CONNY

En Marco dan? Waarom is hij er niet?

BAS

Die heeft waarschijnlijk iets anders aan z'n hoofd.

Conny is geïrriteerd dat Marco niet is komen opdagen.

### **8 INT. KANTOOR VAN HAVEREN / BALIE / DAG 1**

Een secretaresse is geconcentreerd aan het werk voor een beeldscherm en slaat nauwelijks acht op Charlotte, die buiten adem binnenkomt:

CHARLOTTE

Is Van Haveren aanwezig?

Zonder op te kijken:

SECRETARESSE

Hij zit in vergadering.

CHARLOTTE

Mooi.

Ze loopt meteen door naar de vergaderzaal. De secretaresse springt geschrokken overeind:

SECRETARESSE

U kunt niet zomaar doorlopen.

Maar Charlotte heeft de deur al geopend.

### **9 INT. KANTOOR VAN HAVEREN / VERGADERZAAL / DAG 1**

Charlotte staat in de deuropening van de vergaderzaal en kijkt naar van Haveren, die als enige aan de lange tafel zit. Een vreemde, blauwe gloed straalt over zijn gezicht. Over een luidspreker zijn wat buitenlandse stemmen hoorbaar.

CHARLOTTE

(*Glimlachend*)

Ik wist het wel.

De secretaresse die achter haar in de opening is verschenen, wordt gejaagd teruggeduwd:

CHARLOTTE (SUSSEND, CONT)  
Het is al goed. Ga maar wat nuttigs doen.

Als de deur gesloten is, richt ze zich tot van Haveren:

CHARLOTTE (CONT.)  
Ik heb hulp nodig.

Ze wacht op antwoord, maar vreemd genoeg reageert van Haveren niet op haar binnenkomst.

CHIN WAN (IN GEBROKEN ENGELS, O.S.)  
We're talking about the evolving market of the future here. Millions and millions of US dollars.

JONATHAN BAKER (O.S.)  
It would be a mistake to miss out on it.

VAN HAVEREN  
You've been saying this for the last fifteen years, Jon.

Charlotte komt voorzichtig dichterbij en ziet dat Van Haveren wel degelijk in vergadering is: voor hem staan drie grote monitoren.

FERGUS LEIGH (O.S.)  
Com'on, Godfried, their GNP index is up 24 percent. It's happening right now.

CHIN WAU (O.S.)  
(*In gebroken Engels*) Just imagine: it takes a lot of shipments to feed one billion Chinese.

Charlotte is bij van Haveren aangekomen en ziet op drie monitoren zijn zakenpartners: de Amerikaan Jonathan Baker, de Chinese reder chin wau en de Brit Fergus Leigh. Zij vallen stil bij het zien van Charlotte, die zich opgelaten voelt en ter begroeting wat onhandig knikt. Vanaf de drie schermen wordt teruggegroet. Van Haveren hakt de knoop door:

VAN HAVEREN  
Right. Let's do it. I'll send you a draft contract as soon as possible.

CHIN WAN

You won't regret it.

De schermen gaan een voor een op zwart. Charlotte geneert zich:

CHARLOTTE

Sorry, Godfried, ik wist niet...

VAN HAVEREN (ONDERBREEKT)

Je hebt hulp nodig?! Wat kan ik voor je doen?

CHARLOTTE

*(Beetje lacherig)*

Het gaat niet om miljarden.

VAN HAVEREN

Maar het is belangrijk genoeg om naar mij te komen?!

CHARLOTTE

Ja.

Van Haveren bergt documenten weg in een map voor hem op tafel en lijkt nauwelijks naar haar te luisteren:

CHARLOTTE

Een schip op onze werf dreigt vanmiddag aan de ketting te worden gelegd. Die beslissing moet koste wat het kost uitgesteld worden.

VAN HAVEREN

Wie doet de rechtszaak?

CHARLOTTE

Ene Vincent Langevoort.

Van Haveren staat op en bergt de map in een archiefkast. Met een sleuteltje maakt hij een volgende lade open, gevuld met enveloppen. Hij schiet er met z'n vinger langs en trekt een grote envelop tevoorschijn.

VAN HAVEREN

Hier. Geef dit aan hem, dan komt dat uitstel wel goed.

Charlotte draait de envelop een beetje verbaasd in haar handen.

CHARLOTTE

Weet je dat zeker?

VAN HAVEREN

Vertrouw me nou maar. Is het nu opgelost?

CHARLOTTE

Ik heb nog materiaal en mankracht nodig: timmermensen, electriciens, schilders.

Van Haveren knikt begrijpend en denkt even na. Dan haalt hij zijn mobiel tevoorschijn en typt een nummer in.

VAN HAVEREN (GLIMLACHEND)

Schiet jij nou maar op. Dan maak ik dit in orde.

Charlotte loopt naar de uitgang.

CHARLOTTE

Ik sta bij je in het krijt.

Ze verlaat de vergaderzaal.

#### **10 EXT. PENTHOUSE / STOCKSHOT / DAG 1**

De luxe wagen van Emma staat voor het penthouse geparkeerd.

#### **11 INT. PENTHOUSE / VOORDEUR & KEUKEN & WOONKAMER / DAG 1**

**KEUKEN:** Bloemen worden in een vaas geschikt.

Met een schort om en plastic handschoenen aan snijdt Sophie bloemstelen schuin af en zet ze vervolgens in een vaas, waar al een heel, artistiek boeket is ontstaan. Dan wordt er een paar keer ongeduldig op de voordeurbel gedrukt.

SOPHIE

Ja-ja, ik kom al.

Ze doet de voordeur open en Emma stapt zonder enige begroeting naar binnen.

EMMA

Jij moet naar Max toe.

Sophie zucht en doet de voordeur dicht.

SOPHIE

Goedemiddag, Emma. Een tijd niet gezien, Emma. Hoe gaat het ermee, Emma?

Alsof ze dit helemaal niet heeft gehoord:

EMMA

Jij moet met hem praten, zodat hij weer met beide benen op de grond komt.

SOPHIE

Max leidt nu zijn eigen leven.

Ze loopt naar de keuken, waar ze de laatste bloem schikt en komt met de vaas de kamer weer in.

EMMA

Onzin. Jij bent nog steeds zijn vrouw of jullie nu gescheiden zijn of niet.

SOPHIE

Hij heeft een nieuwe liefde.

EMMA

*(Onverwacht fel)*

Pfft. 'Nieuwe liefde'. Die lellebel van de Graaf!

SOPHIE

Mij lijkt ze heel aardig.

EMMA

Het is een berekenend kreng, dat alleen maar uit is op z'n geld. Haar eigen vader heeft geen cent te makken, dus haalt ze het maar bij een ander!

SOPHIE

Max is zelf oud en wijs genoeg om voor zichzelf op te komen. Die heeft geen 'chaperonne' meer nodig.

EMMA

Het had z'n dochter kunnen zijn!!

SOPHIE

Dat zegt toch niks. Je eigen man was ook een stuk ouder!

EMMA

*(Ziedend)*

Dat was heel anders! Dat was echte liefde en geen puberale bevlieging. Kijk naar 'm! Er komt geen zinnig woord meer uit. Hij is z'n leven aan het vergooien. En dat moet jij hem duidelijk maken!



SOPHIE

Waarom zou ik?

Emma wordt opeens gevaarlijk kalm:

EMMA

Omdat het jouw schuld is, dat hij het spoor bijster is.

Sophie kijkt vragend op.

EMMA (CONT.)

Als er een evenwichtige en gelijkwaardige vrouw naast hem had gestaan, was dit niet gebeurd. Je hebt hem nooit een stabiel en liefdevol thuis kunnen geven en dit zijn de gevolgen.

Sophie is met stomheid geslagen.

EMMA (CONT.)

Wees blij dat ik je nu de kans geef om iets terug te doen.

Dit is de druppel voor Sophie:

SOPHIE

IK HEB GENOEG GEDAAN! Ik heb jaren geknokt voor m'n huwelijk met Max, tot ik besepte dat het hopeloos was. Want er stond altijd iemand tussen ons in. EN DAT WAS JIJ! Geen enkele beslissing kon worden genomen zonder jouw goedkeuring. JIJ regelde het huis, JIJ bepaalde de inrichting, JIJ koos de school voor de kinderen. Max kon zelfs geen broek kopen, zonder zich af te vragen wat JIJ daarvan vond. Als iemand ons huwelijk heeft vergald, dan ben JIJ dat.

Emma wordt overweldigd door de felheid van Sophie.

SOPHIE (CONT.)

Nu pas heeft hij de moed om z'n eigen hart te volgen. En misschien heb je gelijk en is zijn relatie met Sjoukje inderdaad een vergissing. Maar dan wel ZIJN EIGEN vergissing. Voor het eerst doet Max wat hij ZELF wil. En dan zou ik hem nu onderuit moeten halen?!

Ze kijkt Emma doordringend aan.

SOPHIE (CONT.)

Geef nou eens één goede reden waarom.

Het blijft even stil. Dan staat Emma op en loopt naar de deur. Zonder Sophie aan te kijken:

EMMA (ZACHT)

Omdat je diep van binnen nog van hem houdt. Ergens in je burgerlijke hoofd leeft nog de hoop dat hij bij je terugkeert...

Ze doet de deur open en vertrekt, Sophie in gedachten achterlatend.

## **12 INT. AUTO CHARLOTTE / DAG 1**

Charlotte rijdt langzaam een straat in en kijkt gebogen over het dashboard naar de straatnummers.

Op de stoel naast haar ligt de envelop.

De autoradio staat aan:

RADIOOVERSLAGGEVER (O.S.)

De eerste demonstranten staan al voor de deur van de rechtbank, waar vanmiddag het kort geding dient, dat milieubeweging Greenpeace heeft aangespannen tegen rederij Richter. De algemene verwachting is dat het schip *Hermes II* voor lange tijd aan de ketting gaat. *Wethouder Seghers van milieuzaken neemt geen genoegen...*

Charlotte heeft het adres gevonden en zet de radio uit.

Ze pakt de envelop en speelt even met de gedachten hem open te maken.

Dan stapt ze uit.

## **13 EXT. HUIS RECHTER / VOORTUIN & VOORDEUR / DAG 1**

Charlotte is het tuinpad van een vrijstaande villa opgelopen en belt aan. De voordeur wordt opengedaan door een vriendelijke, oudere man.

CHARLOTTE

Vincent Langevoort?

VINCENT LANGEVOORT  
Ja, wat kan ik voor u doen?

CHARLOTTE  
Ik kom deze brief afgeven.

Ze overhandigt de envelop aan de rechter.

CHARLOTTE (CONT.)  
Het gaat over het komende kort  
geding.

Ze wacht uit nieuwsgierigheid tot hij hem openmaakt, maar de rechter besteedt geen aandacht aan de brief.

VINCENT LANGEVOORT  
Nou, er moet heel wat gebeuren,  
voordat ik mijn oordeel verander.  
(*Somt op*) Illegale afvalstortingen.  
Tallose slachtoffers. Schandalig dat  
er nog een rechter voor nodig is!  
Hier zou het gezonde verstand moeten  
spreken!

CHARLOTTE (MEELEVEND)  
Ja, en het geweten. Veel succes.

Na een laatste, bezorgde blik op de brief, draait Charlotte zich om en loopt de tuin uit. Achter haar wordt de deur weer gesloten.

#### **14 EXT. ROTTERDAM / STOCKSHOT / AVOND 1**

Boven Rotterdam is de avondschemering ingevallen.

#### **15 EXT. WERF NOORDERMEER / POORT / AVOND 1**

Het is donker geworden. Voor de poort van het werfterrein branden vuren in stalen vaten. De koelkasten warmen zich aan het vuur.

Een televisieploeg heeft zich inmiddels bij de activisten gevoegd. voor de camera ondervraagt een verslaggeefster de koelkast naast hem:

TELEVISIEVERSLAGGEEFSTER  
Jullie hebben nou de hele dag tevergeefs  
gewacht op een rechterlijke uitspraak.  
Hoe lang gaat deze actie nog door?

ACTIVIST 1  
Totdat het schip aan de ketting ligt.

TELEVISIEEVERSLAGGEEFSTER  
Maar vinden jullie het niet vreemd,  
dat de rechtszaak voor onbepaalde  
tijd is uitgesteld?

ACTIVIST 1 (HAALT Z'N SCHOULDERS OP)  
Uitstel is nog geen afstel.

Achter hen brandt licht in de kantoren van Noordermeer. Ook daar wordt nog steeds gewerkt.

**16 INT. WERF NOORDERMEER / KANTOOR / AVOND 1**

**CROSS: 17 EXT. WERF NOORDERMEER / TERREIN & BOUWHAL / AVOND 1**

**KANTOOR:** Roland kijkt door het raam naar buiten. Achter hem staat Emma opgewonden te telefoneren met de politie:

EMMA  
We worden belegerd in ons eigen  
kantoor! Waar blijft de ME of de  
hondenbrigade?! (...) Daar zijn ze  
toch voor?! Maak er een mooie  
oefening van!

Iris ijsbeert rusteloos door het kantoor.

EMMA (CONT.)  
Niks vredelievend, reischoppers zijn  
het! (...) Zet dan de brandslang erop!  
Ze knalt de hoorn uit machteloze woede op de haak.

EMMA (CONT.)  
Nou HEBBEN we uitstel en NOG kunnen  
we geen kant op.

Op dat moment komt Charlotte als reddende engel naar binnengestormd.

EMMA (CONT.)  
Zo?! Kom jij ook eens kijken hoe we  
hier verzuipen?

Terwijl ze snel haar jas uittrekt:

CHARLOTTE  
Integendeel. Vertrouw maar op mij.

Ze checkt haar make-up en gaat 'gemaakt nonchalant' op de rand van het bureau zitten.

Voordat de anderen verder kunnen vragen, stroomt het kantoor al vol met een filmploeg, gevolgd door Greenpeace-

activisten. De spotlichten worden aangezet, de camera begint te draaien.

TELEVISIEVERSLAGGEEFSTER

We staan hier in het directiekantoor van werf Noordermeer, waar een korte persverklaring zal worden gegeven.

Zelfverzekerd gaat Charlotte voor de camera staan. Emma is middenin de groep activisten terechtgekomen en doet haar best om Charlotte's verrichtingen te volgen.

CHARLOTTE (GLIMLACHEND)

Op de eerste plaats wil de Noordermeerdirectie Greenpeace bedanken voor hun waarschuwing niet met deze reder Jan Richter in zee te gaan. Wij wisten niets van zijn illegale afvalstortingen, wij keuren die niet goed en als we het hadden geweten, hadden wij deze opdracht nooit aangenomen.

Onderdrukte vreugdeuitingen bij de aanwezige activisten. Emma weet niet wat ze hoort. Ze wil ingrijpen en begint zich krachtdadig een weg te banen door de menigte richting camera.

**TERREIN:** Aan de andere kant van het Noordermeerterrein nadert een bus vol arbeiders en een geladen vrachtwagen geruisloos het hek. Snel wordt een gedeelte van het raster weggeknipt, zodat de wagens ongemerkt het terrein op kunnen rijden.

**KANTOOR:**

Charlotte raakt nu goed op dreef:

CHARLOTTE (GEPASSIONEERD, CONT)

Het milieu heeft altijd hoog in het vaandel gestaan van werf Noordermeer. Onze materialen kiezen wij met de allergrootste zorg. En diezelfde toewijding voor de natuur zou IEDEREEN moeten hebben! (*Verontwaardigd*) Het is een schande dat er nog een beroep moet worden gedaan op de rechterlijke macht. Dit is een zaak van gezond verstand en geweten!

Zelfs de meest geharde Greenpeace-activisten zien in haar een geestverwant en knikken uitbundig. Ook Iris kijkt stralend toe.

Emma heeft de laatste actievoerder opzij gezet en is bij de

camera aangekomen. Ze staat op ontploffen.

**Bouwhal**: de deuren worden geluidloos opengegooid en een groep arbeiders komt de hal in. lichten worden aangeknipt op het omstreden schip *hermes II*. Materiaal wordt naar binnen gedragen.

**KANTOOR**:

Emma wil Charlotte voor de camera weghalen, maar die trekt haar juist naast zich in het spotlicht.

CHARLOTTE (GEPASSIONEERD, CONT)  
Noordermeer staat volledig achter het  
doel van Greenpeace. Vervuilers als  
Jan Richter moeten GEBOYCOT worden!

Ze laat even een pauze vallen. Emma kan niet ingrijpen zonder gezichtsverlies te lijden en blijft opgelaten naast Charlotte staan.

CHARLOTTE (CONT.)  
En daarom wordt het werk aan de  
*Hermes II* per direct stopgezet!

De activisten kunnen zich niet langer inhouden en barsten los in spontaan applaus.

**BOUWHAL**: lasapparaten worden aangezet, schilders beginnen te verfen. Iedereen gaat als een razende aan het werk.

**KANTOOR**: Emma maakt van de euforie gebruik om het interview af te breken.

EMMA  
(*IJselijk 'beleefd'*)  
Er is wel genoeg gezegd zo.

Als de camera uitgaat, wordt Charlotte onmiddellijk omringd door enthousiaste actievoerders. Ze laat zich uitgebreid door hen feliciteren en bedanken, maar wordt dan door Emma meegetrokken naar de andere kant van het kantoor.

Iris begeleidt de televisieploeg en de activisten naar de gang. Ook zij geniet met volle teugen van de overwinningsroes, totdat vanachter haar:

MARCO (IRONISCH, OS)  
Aandoenlijk hoor, die plotselinge  
'liefde' voor de natuur.

Nu zien we voor het eerst Marco, die de hele tijd verborgen heeft gestaan tussen de actievoerders.

MARCO (CONT.)  
Ik zou het bijna geloven... Als ik

niet beter wist.

Iris' blijdschap bij het zien van Marco slaat om in irritatie en helemaal als Ellen achter hem blijkt te staan:

IRIS

Waar slaat dat nou op?! Alsof alleen jullie van de natuur kunnen houden. Je hebt toch gezien dat Charlotte het meende?! Al het werk aan het schip heeft ze stopgezet.

ELLEN

Maar daar was dan wel eerst een blokkade voor nodig.

MARCO

Anders hadden jullie de *Hermes* gewoon gerepareerd. En het volgende gifschip en het volgende...

Het steekt Iris dat Marco en Ellen één blok vormen en scherper dan ze zou willen:

IRIS

Alsof JOUW motieven zo nobel zijn. Jij hebt nog nooit wat voor Greenpeace gedaan. Alleen nu ze tegen Noordermeer zijn, ben jij van de partij. Als jij echt zo 'begaan' bent met de natuur, dan streed je mee tegen luchtvervuiling en de walvisvaart. En niet alleen wanneer het jullie werf goed uitkomt!

MARCO

(*Luchtig*)

Wie weet?! Misschien doe ik dat nog wel.

Ellen werpt een snelle blik naar hem. Ondertussen in het kantoor, waar alleen Charlotte en Emma zijn achtergebleven:

EMMA

Ben je helemaal belazerd?! Toegeven aan dat stelletje?! We moeten juist aan de slag. Wie weet hoelang dat uitstel nog duurt?

CHARLOTTE

O, in ieder geval tot morgen.

EMMA

Hoe weet JIJ dat?

CHARLOTTE

Omdat ik dat zelf heb geregeld. En ook de verdere afbouw. Voordat ze het doorhebben, is het schip waar het hoort: op weg naar Afrika.

Dit laat ze even bezinken.

CHARLOTTE (CONT.)

Ik zei toch dat ik het zou oplossen?! Als het aan jou had gelegen of aan Max, zaten we nu met een miljoenenstrop.

Ze grijpt haar jas en loopt weg. Emma kijkt haar na in verwarring: ze is haar greep op Charlotte aan het verliezen.

### **18 INT. HUIS NOORDERMEER / WOONKAMER / AVOND 1**

Heroïsche, klassieke muziek. Met een stoere, onverzettelijke blik en trage armbewegingen schaatst Max een slopende marathon. Een titanenstrijd gefilmd in de beste Riefenstahl-traditie. Dan glijdt er een schemerlamp voorbij.

Max blijkt rondjes te schaatsen in zijn woonkamer: van de trap, via de sofa, om de eettafel naar de keuken en weer terug.

Sophie verschijnt in de tuin achter de glazen schuifdeur en kijkt een tijdje besluiteloos naar Max, die zo geconcentreerd aan het oefenen is, dat hij niets in de gaten heeft. Dan tikt ze toch maar op het raam. Max schrikt en moet een fauteuil grijpen om overeind te blijven.

Als hij naar de schuifpui waggelt, klappen de skates bij iedere stap open.

SOPHIE

Jezus, Max. Waar ben jij mee bezig?

MAX

Ik ehh... Gewoon een beetje oefenen. De bochten gaan nog niet zo best.

Hij rolt naar een stoel en laat zich erin vallen.

SOPHIE

Je hebt wel veel voor haar over, hè?!

Ook zij gaat zitten.

MAX (STELLIG)

ALLES! Zij is het beste, dat me ooit is overkomen. Zo lief en zo vertrouwd.



Hij schrikt even als hij beseft, dat zijn woorden Sophie kunnen kwetsen.

MAX (CONT.)

Net als in onze verlovingstijd. Weet je nog?! Hoe we roeiden op de Kralingse plas en dachten dat we de hele wereld aankonden? Precies zo. Ik voel me weer achttien.

SOPHIE

En Sjoukje?

MAX

Ook, natuurlijk. Maar die is het echt.

Hij begint z'n veters los te halen.

MAX (CONT.)

We zijn voor elkaar gemaakt.

Sophie knikt begrijpend.

SOPHIE

Mooi. Dan weet ik genoeg.

Max kijkt vragend op.

SOPHIE (CONT.)

Je moeder dacht dat Sjoukje uit was op je geld.

Max laat dit even op zich inwerken. Dan gooit hij nijdig de skates naast zich op de grond.

MAX

En daarom stuurde ze jou maar op me af?!

SOPHIE

Ze maakt zich blijkbaar zorgen om je.

MAX (KWAAD)

Welnee. Ik doe niet wat zij wil en dat kan ze niet hebben. Dat gaat m'n hele leven al zo.

Hij masseert z'n voeten.

MAX (NIJDIG, CONT)

Toen ik zes was, had ik een klipper van luciferhoutjes. Vijf weken aan gewerkt. Op een morgen vond ik hem:

afgebrand. 'Modelbootjes waren  
tijdverspilling. Daar mocht ik me  
niet mee bezig houden.'

Hij begint zich op te winden.

MAX (KWAAD, CONT)  
Gitaar, ook verboden, terwijl ik hem  
zelf had betaald met m'n krantenwijk.  
En toen ik medicijnen wilde studeren,  
werd mijn stipendium geblokkeerd.

Sophie slaat met stijgende verbazing zijn razernij gade.

MAX (UITZINNIG, CONT)  
Als zij er niet was geweest, had ik  
verdomme componist kunnen zijn of  
chirurg! Maar nee, dat mocht weer  
niet. Ik was voorbestemd voor iets  
anders! En WAARVOOR?! (*Hij spuugt het  
bijna uit*) VOOR DIE POKKEWERF!!

SOPHIE (ZACHT)  
Ik dacht dat je dat zelf altijd  
wilde?!

MAX (WOEST)  
Nee, dat wilde ik niet! Dat heb ik  
NOOIT gewild. Maar ik had geen keus.

SOPHIE  
Dat zeg je nu. Maar hoe vaak hebben  
wij geen ruzie gehad over die werf?  
Als je er weer eens niet was voor het  
eten. De werf ging altijd voor.

MAX  
Omdat ik ZELF was gaan geloven, dat  
de werf niet zonder mij kon en ik  
niet zonder de werf. Voor mijn eigen  
leven was geen plaats meer.

SOPHIE  
Ook niet toen je een huis kreeg en  
genoeg geld om te doen wat je wilde?!

Max kijkt haar recht aan, alsof hij nu pas tot een bepaald  
inzicht komt:

MAX  
Verdomd, je hebt gelijk! Ik kap  
ermee! Dit heeft lang genoeg geduurd.

Met grote stappen loopt hij op kousevoeten naar een ingebouwde kluis en draait het cijferslot open. Sophie volgt zijn verrichtingen.

Max keert terug en smijt stuk voor stuk de aandelen-certificaten voor Sophie op tafel:

MAX (CONT.)

Hier! De verloren jaren van mijn leven! Wie ze wil, mag ze hebben!

Hij loopt verder naar de drankkast, waar hij een borrel inschenkt, terwijl Sophie kijkt naar de aandelen voor haar.

SOPHIE

Je hebt gelijk, Max. Als je echt gelooft in je relatie met Sjoukje, dan moet je ervoor gaan. Maak niet dezelfde fout als met mij.

MAX (GRINNIKT)

Dat zal een klap zijn voor m'n moeder!

Sophie staart nog steeds naar de aandelen.

SOPHIE

Vreemd, dat deze papieren al die jaren belangrijker waren dan ik.

Ze veegt de certificaten bij elkaar en maakt er een net stapeltje van.

SOPHIE (CONT.)

Hoeveel zouden ze waard zijn?

MAX (ONGEÏNTERESSEERD)

Pfft. Wat de gek ervoor geeft.

Hij komt weer naar haar toe. Sophie speelt met een ondeugende gedachte:

SOPHIE

En als die gek nou eens drie miljoen zou neerleggen?

Max kijkt haar verbaasd aan, terwijl hij zich laat zakken in zijn stoel.

MAX (VERBAASD)

JIJ wilt ze toch niet overnemen?

SOPHIE

Waarom niet? Nu ik alleen ben, heb ik

tijd genoeg voor een werf.

Ze pakt zijn glas.

SOPHIE (CONT.)

Proost.

En neemt een enorme slok. Max kijkt perplex toe.

**19 EXT. HUIS DE GRAAF / STOCKSHOT / AVOND 1**

Ondertussen bij Familie de Graaf:

**20 INT. HUIS DE GRAAF / WOONKAMER / AVOND 1**

Omgeven door papieren zit Conny op de bank financiële cijfers door te nemen. De voordeur gaat open en ze hoort:

MARCO (O.S.)

Het ging te gemakkelijk. Anders geven ze nooit zo snel op.

ELLEN (O.S.)

We hadden WEL de hele werf platgelegd en de pers gemobiliseerd.

Beiden komen de woonkamer binnen, waar Conny haar papieren opzij legt.

MARCO

Een Noordermeer laat zich daardoor niet tegenhouden. Ik heb zo'n idee, dat de strijd nog niet over is.

CONNY

(Koel)

Voor jou in ieder geval wel.

Marco voelt de bui al hangen en probeert zijn afwezigheid te motiveren:

MARCO

Noordermeer heeft het werk aan de *Hermes* stilgelegd.

CONNY

Dat is dan geweldig voor Greenpeace en nog beter voor het milieu. (SCHERP) Maar niet jouw zaak.

ELLEN

De natuur is toch een zaak van ons allemaal?!

CONNY (FEL TEGEN ELLEN)

En jij moet eens ophouden zijn hoofd op hol te brengen met al die Greenpeaceverhalen.

MARCO

Zij staat hier helemaal buiten. Als ik meedoe met zo'n actie, dan is dat MIJN verantwoordelijkheid.

CONNY

Jouw verantwoordelijkheid ligt hier op de werf en nergens anders. En als je Greenpeace wilt helpen, dan stort je maar wat geld op hun gironummer. Wij moeten een werf runnen en het is nu hartstikke druk...

MARCO

We hebben het ALTIJD druk! Altijd is er wel een crisis en moet iedereen zich rot werken. Het houdt nooit op. Ik wil er gewoon even tussenuit.

Er valt een stilte. Conny gooit het over een andere boeg.

CONNY

Denk dan eens aan Bas. Hij werkt zich helemaal te pletter aan die boot. In z'n eentje, omdat jij je werk versloft. Vanmiddag heeft hij de planning op orde gebracht, daarna de betimmering. Dat zou JIJ eigenlijk allemaal doen.

MARCO

Ja, dat spijt me.

Weer valt er even een stilte.

CONNY (CONT.)

Daarom wil ik nu de afspraak met je maken, dat je werk op de eerste plaats komt. Geen onverwachte protestacties of blokkades meer.

MARCO

*(Met een zucht)*

Okee.

CONNY

Nee, geen ja en amen. Ik wil dat je het ook doet. We hebben jou nodig.

Anders komen we hier niet uit.

MARCO

Ik zei toch okee.

Ellen kijkt hem aan, maar hij negeert haar blik en loopt de kamer uit.

## 21 INT. PENTHOUSE / AVOND 1

Op tafel ligt een stapel vergaderstukken. Iris zit onderuitgezakt op de bank en probeert zich door een prospectus heen te worstelen. Maar ze zit met haar gedachten bij Marco en kan zich niet concentreren. Ze gooit de bundel terug op tafel.

Dan zwiept de voordeur open en Sophie komt met stralende ogen en een berg ordners naar binnen gezeild.

SOPHIE

*(Uitgelaten)*

Aan de kant!

Ze laat de ordners neerkomen op een bureau, hangt haar jas op, schopt haar schoenen uit en zwiept de deur dicht.

SOPHIE (CONT.)

Dit wordt mijn werkplek.

De ordners worden netjes op een rij gezet op het bureau en overtollige spullen worden verwijderd. Dan pas ziet ze het betrokken gezicht van Iris, die overeind is gaan zitten.

SOPHIE (CONT.)

Wat is er met jou?

Iris haalt haar schouders op.

SOPHIE (CONT.)

Hé?! Mij kun je het toch wel zeggen?!

Ze gaat naast Iris op de bank zitten en trekt haar tegen zich aan.

SOPHIE (CONT.)

Marco?

Iris knikt.

IRIS

Het lijkt wel of die werven altijd tussen ons in blijven staan.

SOPHIE

Ja, er is heel wat gebeurd in het

verleden.

IRIS

Maar daar heb IK toch niets mee te maken?!

SOPHIE

Nee, natuurlijk niet. En het is dom dat Marco dat niet inziet.

Iris denkt na.

IRIS

Hoe was dat met Fleur?

SOPHIE

Precies hetzelfde. Ik heb haar vaak moeten troosten. Dan zaten we net zo als nu.

IRIS

Hij kan zo afstandelijk zijn. Wat kan ik daaraan doen?

SOPHIE

Aan jezelf denken! Zet hem uit je hoofd en loop hem niet achterna.

Iris kijkt op van de stelligheid van Sophie.

SOPHIE (CONT.)

Kies je eigen koers en doe precies wat je zelf wilt.

IRIS (ZACHT)

En Marco?

SOPHIE (EENVOUDIG)

Die komt dan vanzelf naar je toe.

Iris laat dit even bezinken. Sophie heeft intussen de vergaderstukken op tafel ontdekt en trekt hen met onverwachte belangstelling naar zich toe.

IRIS

En jij?! Waarom ben jij zo vrolijk?

Sophie kijkt even op uit de documenten en glimlacht veelbetekenend.

SOPHIE

Dat raad je nooit.

**22 EXT. ROTTERDAM / STOCKSHOT / DAG 2**

Een schitterende zonsopkomst boven Rotterdam, dat nog steeds in diepe slaap verzonken is. De stilte voor de storm.

**23 INT. BOOTHUIS / DAG 2****CROSS: 24 INT. PENTHOUSE / SLAAPKAMER / DAG 2**

**BOOTHUIS:** Marco ligt te woelen in zijn slaap, alsof hij met iets worstelt. Zijn deken heeft hij van zich afgetrapt. Op de grond naast zijn bed liggen folders van Greenpeace.

**SLAAPKAMER:** Ook Iris slaapt onrustig.

**BOOTHUIS:** Marco draait zich op z'n zij.

**SLAAPKAMER:** Ook Iris draait zich op haar zij.

**BOOTHUIS:** De eerste zonnestralen vallen door de kieren van het boothuis naar binnen op het gezicht van Marco.

**SLAAPKAMER:** Ook in het penthouse kruipt het ochtendlicht over het lichaam van Iris naar boven, totdat het op haar gezicht valt en... haar ogen opengaan. Iris staat me een zucht op en begint zich lusteloos aan te kleden.

**25 EXT. WERF NOORDERMEER / POORT & TERREIN / DAG 2**

Routineus en teneergeslagen draait Iris in haar auto het werfterrein op. Bij de poort is geen Greenpeace-activist meer te bekennen.

Plotseling ziet zij voor zich een heftruck met grote snelheid de bouwhal inrijden. Een groep arbeiders komt met verfmaterialen naar buiten toe.

IRIS

Hè?!

Ze is verbaasd door de grote bedrijvigheid zo vroeg in de morgen. Maar dan neemt haar gevoel toe dat er iets niet klopt.

Met haastige bewegingen parkeert ze haar auto en gooit het portier open.

Ze loopt in de richting van de bouwhal, maar gaat steeds sneller rennen, totdat ze naar binnen kan kijken: De *Hermes II* is gerepareerd en staat op de helling klaar om te water gelaten te worden.

IRIS (CONT.)

Verdomme!



**26 INT. WERF NOORDERMEER / KANTOOR / DAG 2****CROSS: 27 INT. BOOTHUIS / DAG 2**

**KANTOOR:** Emma en Charlotte wijzen Jan Richter op een technische kaart aan, wat er precies gerepareerd is aan zijn schip. Hij knikt goedkeurend. Alledrie zijn ze in opperbeste stemming.

CHARLOTTE  
De onderste huidbeplating is  
vervangen. Evenals de as door de  
roerkoning.

JAN RICHTER  
In één nacht! Ongelooflijk!

EMMA  
Tja, met 120 man lukt alles.

Iris komt woedend het kantoor binnen en gaat tekeer tegen Charlotte:

IRIS (IN TRANEN)  
Je hebt je woord gegeven! Het werk  
zou worden stopgezet! Je had het  
beloofd!

Maar ze wordt vierkant uitgelachen door haar familie.

CHARLOTTE  
Jij gelooft ook alles.

EMMA (OPGEWEKT TEGEN JAN RICHTER)  
Dit is de jongste. Moet nog een hoop  
leren.

Lachend loopt het drietal het kantoor uit, een furieuze Iris achterlatend.

Ze grijpt haar mobiel en toetst met wilde bewegingen een nummer in.

**BOOTHUIS:** De telefoon haalt Marco onverbiddelijk uit zijn coma.

IRIS (O.S.)  
Marco?!

MARCO  
(*Liefdevol*)  
Iris.

**KANTOOR:**

IRIS

Ze hebben iedereen bedrogen. Het schip is TOCH gerepareerd.

Hij is meteen klaarwakker:

MARCO

Ik wist het wel! Er moest wat achter zitten.

IRIS

Kom vlug hiernaartoe. Ze gaan hem tewaterlaten.

Marco weet niet direct hoe hij moet reageren. Hij heeft Conny een belofte gedaan.

MARCO (NA EEN AARZELING)

Sorry, dat is niet mijn zaak. Bel Greenpeace maar.

IRIS (AANGESLAGEN)

MARCO!!!

Maar hij heeft z'n mobiel al uitgeklikt en zit op de rand van z'n bed. Hij gaapt en krabt over z'n buik. Dan pakt hij de Greenpeacefolders van de grond en bladert ze even lusteloos door.

Opeens neemt hij een beslissing. Hij grist wat kleren bij elkaar en schiet overeind.

**28 EXT. WERF NOORDERMEER / WATER & BOUWHAL & SCHIP / DAG 2**

**CROSS: 29 EXT. WERF NOORDERMEER / STELLAGE / DAG 2**

**CROSS: 30 EXT. WERF NOORDERMEER / KADE / DAG 2**

**STELLAGE**: Helemaal in hun nopjes beklimmen Charlotte, Emma en Jan Richter een stellage om de tewaterlating van bovenaf gade te slaan.

EMMA (GLUNDEREND)

Toch jammer dat die geiten-wollensokken dit niet kunnen zien.

Helemaal achteraan komt Iris naar boven geklommen.

**SPEEDBOAT**: met zijn overhemd nog niet dichtgeknoopt, scheurt Marco in zijn speedboat over het water.

**BOUWHAL**: Een voor een worden de kabels losgemaakt, waarmee het schip vastzit.

**STELLAGE**: Charlotte ziet heel in de verte Marco naderen en

tikt haar moeder aan:

CHARLOTTE  
Toch nog een toeschouwer.

EMMA (KNIJPT HAAR OGEN SAMEN)  
Dat is die schooier van de Graaf.

Iris komt ook naar voren. Er verschijnt een glimlach op haar gezicht.

**BOUWHAL**: Korte commando's klinken over een megafoon: ontruim de hal! Zekeringen los! Deuren kunnen open!

**SPEEDBOAT**: In de verte ziet Marco hoe de gigantische deuren van de bouwhal dreigend langzaam openzwaaien.

**STELLAGE**: Met verbazing zien de Noordermeers Marco naderen.

CHARLOTTE  
Wat wil hij nou met z'n bootje?

EMMA  
Doorgaan.

De glimlach op Iris' gezicht maakt plaats voor bezorgdheid.

**BOUWHAL**: Arbeiders maken dat ze weggomen.

**SPEEDBOAT**: Marco bijt z'n tanden op elkaar om op tijd te komen. Hij zet het gas nog verder open.

**STELLAGE**: Alle aandacht is gericht op de toestormende speedboat.

JAN RICHTER  
(Verbijsterd)  
Hij is toch niet zo stom om ervoor te gaan liggen?!

EMMA  
Doorgaan!

**BOUWHAL**: Onder de *Hermes II* worden een voor een de steunbalken weggeslagen.

**SPEEDBOAT**: Marco slaat met z'n vlakke hand op het stuurwiel:

MARCO  
KOM OP!!

**STELLAGE**: Iris kan het niet langer aanzien:

IRIS (TEGEN EMMA)  
We moeten het stopzetten! Dit gaat hem z'n leven kosten!

EMMA (IJZIG)

Dat is dan z'n eigen stomme schuld.

Iris kijkt haar vol verbijstering aan.

EMMA (CONT.)

Doorgaan.

Met een ruk draait Iris zich om en slingert de Stellage af naar beneden. Ze begint over de kade richting Marco te rennen.

**BOUWHAL**: Sirenes beginnen te gillen en alarmbellen te rinkelen.

**SPEEDBOAT**: Marco bijt zijn tanden op elkaar.

**KADE**: Iris zwaait met haar handen en probeert marco tegen te houden:

IRIS

Marco, stop!! Niet doen!!

**STELLAGE**: Jan Richter houdt z'n adem in.

CHARLOTTE

*(Onheilspellend)*

Dit wordt een botsing.

EMMA

*(Sissend door haar tanden)*

Doorgaan.

En dan in **SLOW-MOTION**:

Vanaf de **KADE** duikt Iris met haar kleren aan in het water en zwemt naar het midden van de vaargeul in de baan van de Hermes II. Daar blijft ze liggen met haar armen in de lucht, alsof ze zo het schip wil tegenhouden en Marco beschermen.

**STELLAGE**: Er breekt paniek uit:

CHARLOTTE (VERBIJSTERD)

Mijn God, Iris!

EMMA

Stop! Stop het schip.

Ze duwt de anderen opzij om de stellage te kunnen verlaten. Iedereen vliegt naar beneden.

**BOUWHAL**: Maar het is al te laat: onhoudbaar komt het kolossale schip in beweging.

**SPEEDBOAT**: Ook Marco ziet de ramp voor zijn ogen afspelen:

MARCO

Iris!!!

**WATER:** Het schip schiet dwars over Iris heen. Zij verdwijnt uit het zicht en komt niet meer boven.

MARCO (SCHREEUWT)

Neeeeeeee!

**KADE:** In volslagen paniek haast Emma zich in de richting van het drama. Charlotte en Jan richter volgen haar op de voet.

**WATER:** Marco draait met zijn speedboat achterlangs het schip en ziet hoe Iris een kabel heeft weten te grijpen, die nog aan de voorplecht vastzit. Ze wordt meegesleurd door het water en trekt zichzelf in een uiterste krachtsinspanning op aan de kabel.

**KADE:** Emma, Charlotte en Jan richter rennen over de kade met het schip mee en kijken doodsbenauwd naar Iris' wanhopige pogingen om te overleven.

**SPEEDBOAT:** Marco gaat met zijn speedboat naast de *Hermes* varen.

MARCO (CONT.)

Iris, hier.

Hij steekt een hand uit naar Iris. Zij grijpt hem beet en wordt aan boord van de speedboat getrokken. Zij komt op adem en glimlacht naar Marco.

**FLITS:** Greenpeace-activisten gooien vanaf de kade enterhaken naar het schip om het naar de kant te trekken.

**SPEEDBOAT:** Langzaam gaat Iris rechtop zitten met haar hoofd vlakbij Marco. Ze kijken elkaar aan.

**FLITS:** Jan Richter ziet hoe actievoerders bezit nemen van zijn schip. Hij richt zich tot Charlotte achter hem:

JAN RICHTER

Wat sta je daar nou?! Roep je personeel en haal dit gajes van m'n schip.

CHARLOTTE (FIJNTJES)

Waarom? Ons werk is gedaan en we staan nu buiten onze werf.

Naast haar kijkt Emma met een blik vol haat en schuldgevoel Naar het tweetal in de speedboat.

**SPEEDBOAT: IN CU:** de gezichten van Marco en Iris zijn nu vlak bij elkaar. Een lange, tedere kus.

ELLEN (O.S.)

Mooi werk.

Vanaf de kade staat Ellen grijnzend toe te kijken. Achter haar beginnen de activisten te juichen.

ELLEN (TEGEN MARCO, CONT.)

Niets voor jullie, Greenpeace? We zouden jullie goed kunnen gebruiken.

Marco grinnikt even, maar dan verzinkt hij in gedachten: waarom eigenlijk ook niet?!

**31 INT. WERF NOORDERMEER / KANTOOR / DAG 2**

**CROSS: 32 INT. HUIS NOORDERMEER / BADKAMER / DAG 2**

**KANTOOR:** Nog nagrinnikend van opluchting keren Charlotte en Emma terug in het kantoor. Op het bureau van Max staat een doos.

CHARLOTTE

Ook Max heeft zich eindelijk kunnen losmaken van zijn geliefde.

EMMA

*(Uitgelaten richting bureau)*

Wat zouden we zonder jou moeten beginnen?

Boven het bureau verschijnt het hoofd van Sophie. Ze is het kastje aan het schoonmaken met een sopdoek.

EMMA

*(Met opgetrokken wenkbrauwen)*

Sophie?

Ze ziet de sopdoek.

EMMA (CONT.)

Heb je eindelijk een manier gevonden om jezelf nuttig te maken?!

CHARLOTTE

Waar is Max?

**BADKAMER:** Max zit met Sjoukje in zijn armen in een bad, omgeven door kaarsen. In het water drijven waxinelichtjes. Sjoukje zuigt aan een rietje van een grote cocktail.

MAX

Stel je voor: 236 jaar in het Hilton en dan houden we nog geld over. Of...

(Hij rekent in gedachten) 374 keer om de wereld in een cruiseboot, lijkt je dat iets?

**KANTOOR:**

EMMA  
WAT?! Maar de werf dan?!

Sophie neemt plaats achter het bureau en begint haar spulletjes op hun plaats te zetten: een agenda, Een foto van Anton en van Fleur.

SOPHIE  
Wil hij niets meer mee te maken hebben. Hij heeft er al genoeg tijd in gestoken, vond hij.

CHARLOTTE  
(Voorzichtig)  
En z'n aandelen?

SOPHIE  
Verkocht... Aan mij.

Charlotte en Emma staren haar volslagen uitdrukkingloos aan. In de lange stilte die volgt, legt Sophie haar schrijfgerei voor zich op tafel.

**BADKAMER:** Sjoukje wordt door Max ingezeept. Zij zuigt bedachtzaam aan het rietje van haar cocktail.

SJOUKJE  
Misschien zo'n *Hunter* speedsuit.

MAX  
Hoeveel zijn die?

SJOUKJE  
794 gulden.

Max begint in gedachten te rekenen, maar komt er niet uit.

**KANTOOR:**

EMMA  
OVER M'N LIJK. Jij bent bedoeld voor de keuken en om kindertjes te maken. Maar zelfs DAT ging je niet goed af, want je hele gezin is uit elkaar gevallen. Dus wat moet jij nou op deze werf?

Sophie blijft haar doodkalm aankijken.

EMMA (CONT.)

Wat in godsnaam kun jij bijdragen?!

IRIS (O.S.)

Menselijkheid en realiteitszin. Want dat kom jij tekort.

Iedereen draait zich om naar de deuropening, waar Iris is verschenen als een nat vogeltje. Emma moet even iets wegslikken, maar hervindt zichzelf al snel:

EMMA (SPOTTEND)

Nee, in het water springen om een schip tegen te houden, DAT getuigt van realiteitszin!

Sophie heeft een handdoek gepakt en legt die om de schouders van iris.

IRIS

Dat schip had nooit gerepareerd en tewatergelaten mogen worden. Zoals zoveel hier niet door de beugel kan.

EMMA

Wat weet jij nou van zaken doen? Je komt nog maar net kijken!

IRIS

En ik heb al meer dan genoeg gesjoemel en bedrog gezien. Daar moet een eind aan komen!

EMMA

*(Smalend tot Charlotte)*

Niet te geloven. Veertig jaar lang heb ik deze werf door voor en tegenspoed geleid en nou willen jullie mij de les lezen?! Wat zijn 'converteerbare obligaties' volgens jou?

Ze kijkt Iris afwachtend aan, maar die blijft haar het antwoord schuldig.

EMMA (CONT.)

En 'asset management'? Of 'venture capital'? Nou?! Je weet helemaal niets! Je laat alleen maar je hoofd op hol brengen door die smeerlap van de Graaf. Nou, je bent de eerste niet!



IRIS  
(*Rustig*)

En jij dan? Kijk eens naar jezelf.

Iedereen kijkt onbewust even naar Emma.

IRIS (CONT.)  
Het resultaat van 40 jaar 'ervaring':  
een eenzaam, cynisch, bikkelhard  
manwif, dat niet in staat is enig  
menselijk contact te onderhouden en  
zelfs voor moord niet terugdeinst.

De stilte is oorverdovend.

IRIS (CONT.)  
O, je vindt jezelf zo geweldig. Je  
hebt het helemaal gemaakt! Maar  
ondertussen ben je het schrikbeeld  
van iedereen om je heen. 'Als ik maar  
niet zo word'.

Emma's gezicht vertoont geen emotie, maar van binnen staat ze op het punt uit te barsten.

IRIS (CONT.)  
(*Zachter*)  
Sophie MOET in de directie komen. Al  
is het alleen maar voor jezelf. Je  
kunt zoveel van haar leren: haar  
belangstelling voor anderen, haar  
oprechte compassie. Alles, wat jij zo  
diep hebt weggestopt. Zij zou weleens  
jouw laatste hoop kunnen zijn om weer  
'menselijk' te worden.

Ze wacht even.

IRIS (CONT.)  
En als je tegen bent, dan ben ik hier  
ook weg.

Een ongemakkelijke stilte, die voorzichtig wordt doorbroken door Charlotte:

CHARLOTTE  
Laten we het eens proberen. Ik ben  
VOOR.

Ze wacht even op een reactie van Emma, dan naar Sophie:

CHARLOTTE (CONT.)  
Trouwens, samen hebben wij een  
meerderheid van de aandelen. (*Tot*

*Emma*) Dus je hebt geen keus.

Emma kijkt haar vuil aan, draait zich dan met een ruk om en verlaat het kantoor. Iris geeft Sophie een knipoog.

**BADKAMER**: Sjoukje en Max zijn in een hartstochtelijke zoen verwickeld. Dan draait Sjoukje zich weer terug en nestelt zich in Max' armen.

MAX (VERHEERLIJKT)  
Duizend 592.

SJOUKJE  
Wat?

MAX  
Ik kan er 20 duizend 592 *Hunter* schaatspakken van kopen.

Sjoukje grinnikt.

### **33 INT. BOOTHUIS / AVOND 2**

Door de kieren van het boothuis valt het maanlicht op het naakte lichaam van Iris. Marco ligt tussen haar benen en kust haar buik.

MARCO  
Gaan of niet gaan, dat is de vraag.

Iris laat haar hand door Marco's haar glijden en kreunt zacht.

IRIS  
Hoelang duurt zo'n actie?

MARCO  
Drie-vier weken.

IRIS  
Dat hou ik nog wel uit.

Marco komt bovenop haar liggen en kust haar innig.

IRIS (CONT.)  
Met moeite.

Ze legt haar benen om Marco heen en Ze beginnen te vrijen. Dan houdt ze hem tegen:

IRIS (CONT.)  
Als je nu doorgaat, kan ik zwanger worden.

MARCO

Zou je dat erg vinden?

IRIS

Nee.

Ineengestremgeld geven ze zich over aan het liefdesspel.

Marco kust Iris in haar nek.

Zij krast met haar nagels over zijn rug.

Hij begint te kreunen.

Zij pakt zijn hoofd met beide handen en trekt hem omhoog, zodat ze elkaar aankijken.

Zo komen ze beiden in extase klaar.

Marco laat zich uitgeput zakken.

MARCO

*(Fluistert in haar oor)*

Voor je het weet, ben ik weer terug.

#### **34 EXT. HUIS DE GRAAF / STOCKSHOT / AVOND 2**

Diezelfde avond vanuit huis de Graaf:

CONNY (O.S.)

Geen sprake van!

#### **35 INT. HUIS DE GRAAF / KEUKEN / AVOND 2**

Een gedekte tafel met daaraan Marco, Bas en een opgewonden conny:

CONNY (STELLIG, CONT)

Jij blijft gewoon hier! We kunnen je nu niet missen.

MARCO (RUSTIG)

Mam, het is maar drie weken!

CONNY

Dat is drie weken te lang! Er is zoveel werk. Dat kun je ons niet aandoen.

MARCO

Maar dat is toch niet MIJN verantwoordelijkheid!

CONNY

Je gaat maar in je vakantie.

MARCO

Het schip vertrekt morgen al. Dit is m'n enige kans.

CONNY (CATEGORISCH)

Nee, ik VERBIED het. Ik wil niet dat je gaat.

Bas pakt zijn koffie, staat op en wil de keuken verlaten.

CONNY (SCHERP TEGEN BAS, CONT)

Blijf hier. Zeg hem dan dat je het niet aankan in je eentje!

BAS (VERZOENEND)

Conny, als hij nou wegwil...

CONNY

Nee, ik accepteer het NIET.

Maar nu heeft Marco er genoeg van.

MARCO (SCHOR)

Dat is dan jammer voor je, want ik ga toch. En niemand die me tegenhoudt.

Hij schuift z'n stoel naar achteren en loopt naar de buitendeur.

CONNY

Marco!

Maar hij is al vertrokken.

### **36 INT. WERF NOORDERMEER / KANTOOR & LIFT / AVOND 2**

Sophie zit over een prospectus op haar bureau gebogen en zoekt onbekende termen op in een woordenboek.

Charlotte heeft haar jas al aangetrokken en pakt haar tas.

CHARLOTTE (TEGEN SOPHIE)

Maak het niet te laat.

Sophie groet haar terug en Charlotte loopt de gang in, waar ze op het knopje van de lift drukt.

Emma komt het kantoor ingelopen en werpt een verachtelijke blik naar Sophie. Als ze Charlotte in de gang ziet staan, snelt ze naar haar toe.

EMMA

Charlotte, wacht even. Wat ik wilde vragen, ehh... Hoe heb je dat uitstel van die rechtszaak toch voor elkaar

gekregen?

CHARLOTTE (VAAG)

Oh, een vriendje van me.

Ze negeert Emma verder. Een pijnlijke stilte.

EMMA

In ieder geval ehh... *(Met de grootste moeite)* Je hebt het goed gedaan.

Charlotte kijkt haar aan.

EMMA (CONT.)

Heel goed zelfs.

Een kleine glimlach op Charlotte's gezicht. Dan:

Ting! De lift is gearriveerd.

### 37 INT. AUTO CHARLOTTE / AVOND 2

### CROSS: 38 INT. HUIS RECHTER / WOONKAMER / DAG 1

**AUTO:** Charlotte zit achter het stuur en rijdt naar huis. De radio staat aan:

RADIOVERSLAGGEVER (O.S.)

*... De twee inzittenden kwamen met de schrik vrij. (...) Vanmorgen heeft een agent van bureau Walenburgerweg het lichaam ontdekt van rechter Vincent Langevoort in zijn huis aan de Schiekade.*

Charlotte schrikt zich lam.

**FLITS:** De rechter ligt met zijn hoofd in een plas bloed op tafel. Hij heeft zijn lange jas nog aan.

RADIOVERSLAGGEVER (CONT., OS)

De gruwelijke ontdekking werd gedaan na meldingen van verontruste collega's dat de rechter niet was komen opdagen bij een kort geding.

**FLITS:** In de rechterhand van de rechter zit een pistool.

Charlotte voelt het bloed naar haar kaken stijgen.

RADIOVERSLAGGEVER (CONT.)

Bij het lichaam is een envelop aangetroffen met een compromitterende inhoud, die de rechter waarschijnlijk heeft aangezet tot zijn wanhoopsdaad.

**FLITS:** Voor de rechter op tafel ligt de opengemaakte envelop, waarin foto's blijken te zitten. Vaag zien we op een foto een volwassen gestalte tussen blote kinderen.

RADIOOVERSLAGGEVER (CONT.)  
Wat betreft de afzender van de envelop tast de politie nog in het duister...

Charlotte staat bovenop de rem. En terwijl toeterende auto's voorbisuizen, gooit ze het stuur om.

### **39 INT. KONINKLIJK JACHT / KAJUIT / AVOND 2**

Met een ragfijn penseeltje wordt goudverf op een latje geschilderd.

Bas is heel geconcentreerd bezig met de beschildering van het koninklijke jacht.

De kajuitdeur gaat open: in de opening verschijnt Conny in een arbeiders-overall en met opgestoken haar.

CONNYP (LACONIEK)  
Als iedereen wegloopt, moet ik zelf maar aan de slag. Wat kan ik doen?

BAS  
Dat gedeelte daar mag in de lak.

Hij schuift een pot vernis en een kwast naar haar toe en Conny gaat fanatiek aan de slag.

BAS (VOORZICHTIG, CONT)  
Als we een extra ontwerper inhuren, dan redden we het wel, denk ik... zonder Marco.

CONNYP (KALM)  
Dat weet ik ook wel.

Ze rusten even uit.

BAS (VOORZICHTIG)  
Waarom wilde je dan niet dat hij weggaat?

Conny valt stil. Bas komt naar haar toe en legt zijn armen om haar heen.

CONNYP  
Stel dat het hem zo bevalt, dat hij wil blijven varen. Of stel dat hem iets overkomt... Dan ligt m'n oude gezin helemaal uit elkaar: Jacob is

weg, Sacha, Sam. Dan heb ik niemand meer over.

BAS (SUST)  
Zo ver is het nog lang niet.

Hij wiegt haar in z'n armen. Na een tijdje:

BAS (CONT.)  
Laat hem niet vertrekken met ruzie:  
daar krijg je spijt van, want hij gaat toch.

Een stilte. Conny denkt na.

BAS (CONT.)  
En wij redden ons samen wel. Ik en m'n koningin.

Hij pakt z'n kwast en zet een gouden streep op conny's neus. zij glimlacht.

BAS (CONT.)  
Op ons koninklijke jacht, met de koninklijke raampjes en het koninklijke roer...

Hij kust haar en ze laten zich langzaam achterover zakken op het koninklijke parket.

#### **40 INT. KANTOOR VAN HAVEREN / SECRETARIAAT / AVOND 2**

Van Haveren pakt zijn jas van de kapstok en trekt hem voor de spiegel aan.

Achter hem vliegt de deur open en stormt Charlotte naar binnen. Ze is volledig overstuur en schiet hem meteen aan:

CHARLOTTE  
Wat zat er in die envelop?! Wat heb ik hem gegeven?!

Volkomen kalm blijft van Haveren voor de spiegel staan en spuit zichzelf wat eau de toilette op.

VAN HAVEREN  
Is het gelukt met het uitstel?

CHARLOTTE  
Wat kan mij dat uitstel verdommen! Er is iemand dood!

VAN HAVEREN  
Je zei zelf dat het belangrijk was.

CHARLOTTE  
Maar niet om een MOORD voor te  
plegen.

Nu pas draait hij zich naar haar toe:

VAN HAVEREN  
Charlotte, als je iets wilt bereiken,  
dan moet je er ook volledig voor gaan.

CHARLOTTE (VERBIJSTERD)  
Wat zijn jullie voor mensen, dat een  
leven niet meer telt?!

VAN HAVEREN  
Wij?! JIJ hebt hem omgebracht. JIJ  
hebt bloed aan je handen.

Dat voelt als een klap in haar gezicht.

De deur van het kantoor gaat open en een vierjarig meisje  
kijkt met grote ogen rond. Als ze van Haveren ziet, rent ze  
dolgelukkig naar hem toe.

DOCHTERTJE  
Papa!

Ze omklemt zijn been. Hij buigt zich voorover en tilt haar  
omhoog.

VAN HAVEREN  
Mijn kleine meid.

Inmiddels is ook zijn vrouw in de deuropening verschenen.

DOCHTERTJE  
Wat ruik je lekker.

Mevrouw van Haveren geeft haar man een kus.

MEVROUW VAN HAVEREN  
Zullen we gaan?

Godfried Van Haveren is weer een toonbeeld van onschuld en  
vertrekt met zijn gelukkige gezinnetje.

Charlotte blijft achter en voelt zich verschrikkelijk.

#### **41 EXT. WERF DE GRAAF / WATERKANT / DAG 3**

Vroeg in de morgen treffen Ellen en haar collega-  
actievoerders de laatste voorbereidingen voor het vertrek.  
Ook Marco helpt met het inladen van de voorraden.

Over de dijk komt een auto met hoge snelheid aangereden.  
Als Conny het portier opent, loopt Marco naar haar toe.



CONNY

Godzijdank, je bent er nog. Ik wilde je niet zomaar laten gaan.

Ze omhelst haar zoon.

MARCO

Ik wist wel dat je zou komen.

Achter hen stapt ook bas uit de auto.

CONNY

Je hebt gelijk dat je voor jezelf kiest. Het was egoïstisch van mij om je niet te laten gaan.

MARCO

Ik snap het wel, mam.

CONNY

Heel veel succes met de actie.

MARCO

Maak je geen zorgen.

De actievoerders zijn klaar met laden.

ELLEN (ROEPT)

Hé, de Graaf! Je kunt je nu nog bedenken.

Marco maakt aanstalten om aan boord te gaan van de *Poseidon*, maar hij aarzelt nog en kijkt om zich heen, alsof hij op iets wacht. Uiteindelijk geeft hij het op en springt aan boord.

De touwen worden losgegooid en de motor gestart. Dan:

IRIS (ROEPT, OS)

MARCO!

Over de dijk komt Iris met verhit gezicht aanrennen. Marco springt weer aan wal en rent naar haar toe.

Een innige kus.

Dan haalt Iris een kettinkje tevoorschijn met een lok haar en hangt hem om Marco's nek.

IRIS (CONT.)

Nou MOET je wel aan mij denken.

MARCO

Iedere seconde.

Een laatste kus en Marco rent weer terug naar het schip.

Als hij aan boord springt, komt de *Poseidon* meteen in beweging.

Marco zwaait naar de kade. Iris zwaait terug.

De Greenpeace-vlag wordt gehesen.

MARCO (ROEPT, CONT)  
Tot over drie weken!

Conny zwaait.

Een langgerekte signaal.

Voor de laatste keer zwaait Marco naar de kade.

BAS (ZACHT TEGEN CONNY)  
Hij redt zich wel.

Het schip wordt steeds kleiner. De drie gestalten aan de kade blijven het schip roerloos nakijken.

---